

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 881

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.378 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă.....	2–3
Decizia nr. 1.421 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	3–4
Decizia nr. 1.437 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	4–6
Decizia nr. 1.440 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 720 ⁸ din Codul de procedură civilă	6–7
Decizia nr. 1.446 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281 ¹ din Codul de procedură civilă	8–9
Decizia nr. 1.448 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă	9–10
Decizia nr. 1.467 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 ¹ alin. 1 lit. c) și ale art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă	11–12
Decizia nr. 1.472 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	12–14
Decizia nr. 1.521 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.378

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroi — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „OV-VA Tours Company” — S.R.L. din Galați în dosarele nr. 1.494/44/2008, 1.489/44/2008, 1.490/44/2008 și nr. 1.499/44/2008 ale Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.127D/2009, nr. 3.130D/2009, nr. 3.132D/2009 și nr. 3.133D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.130D/2009, nr. 3.132D/2009 și nr. 3.133D/2009 la Dosarul nr. 3.127D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 9 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.494/44/2008, 1.489/44/2008, 1.490/44/2008 și 1.499/44/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „OV-VA Tours Company” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că reglementarea contestației în anulare, întemeiată pe dispozițiile art. 318 și art. 319 din Codul de procedură civilă, nu își are rostul atâta timp cât există în Codul de procedură civilă Secțiunea a VI-a Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii. „Neconstituționalitatea normelor criticate rezidă și în împrejurarea că autoritățile de stat pot eluda legea, uzând de prevederile acestor texte, în loc să respecte hotărârile definitive și irevocabile data de instanțe, așa cum li se cere tuturor cetățenilor.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 318 alin. 1: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.*”;

— Art. 319: „*Contestația se introduce la instanța a cărei hotărâre se atacă.*”

Contestația se poate face oricând înainte de începutul executării silită, iar în timpul ei, până la împlinirea termenului stabilit la art. 401 alin. 1 lit. b) sau c). Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, art. 20 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 57, art. 126 alin. (6), art. 135 alin. (2) lit. a) și art. 154 alin. (1), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește solicitarea autorului excepției de a declara ca fiind neconstituțională o anumită interpretare dată de instanța judecătorească prevederilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte interpretarea și aplicarea

legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „OV-VA Tours Company” — S.R.L. din Galați în dosarele nr. 1.494/44/2008, 1.489/44/2008, 1.490/44/2008 și nr. 1.499/44/2008 ale Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.421

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Zheng Jiaying, prin reprezentant legal Li Qiaoxiu, în Dosarul nr. 914/302/RF/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că partea Oficiul Român pentru Imigrări a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 914/302/RF/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a de**

În consecință, Curtea reține că, în ceea ce privește sesizarea sa cu controlul constituționalității unei interpretări date de o instanță judecătorească prevederilor art. 318 alin. 1 și art. 319 din Codul de procedură civilă, pentru motivele mai sus arătate, este inadmisibilă.

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Zheng Jiaying, prin reprezentant legal Li Qiaoxiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de acesta împotriva hotărârii Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat sau a protecției subsidiare, aflată în stadiul procesual al recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate nu satisfac criteriul de calitate impus de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind vagi și imprecise ca urmare a faptului că nu menționează explicit protejarea vieții de familie ca motiv de acordare a protecției subsidiare.

Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 — „*Protecția subsidiară:*

(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Zheng Jiaying, prin reprezentant legal Li Qiaoxiu, în Dosarul nr. 914/302/RF/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.437

din 5 noiembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m)
din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Silviu Viorel Cotigă în Dosarul nr. 393/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia nr. 148/2009 a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 393/54/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Silviu Viorel Cotigă într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că suspendarea de drept a raporturilor de serviciu doar ca urmare a trimiterii în judecată a funcționarului public, înainte deci de stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre judecătorească definitivă, nesocotește prezumția de nevinovăție, de care o persoană beneficiază pe tot parcursul procesului penal, creează o stare de discriminare între diferite categorii de funcționari publici aflați în aceeași situație și afectează, totodată, dreptul la muncă și dreptul la un nivel de trai decent al funcționarului, acesta pierzând singura sursă de venit, respectiv salariul primit de la angajator.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici „nu corespund pe deplin exigențelor impuse de Actul fundamental prin art. 23 pct. 11 în măsura în care sancțiunea suspendării de drept a raportului de muncă a funcționarului public în cazul trimiterii în judecată pentru una din infracțiunile enumerate la art. 54 lit. h) din Statut, prin caracterul său punitiv, respectiv prin consecințele pe care le poate produce inclusiv asupra membrilor familiei funcționarului vizat, se circumscrie noțiunii de «sancțiune», în materie penală, cu atât mai mult cu cât intervine în cazul unei «acuzatii penale». În altă ordine de idei, sintagma «de drept» poate lipsi de conținut și scop însuși dreptul la un recurs efectiv.»

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale, astfel cum a reținut Curtea Constituțională prin deciziile nr. 148/2009, nr. 1.332/2008 și nr. 921/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu următorul conținut : „(1) *Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...)* m) *în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h).*”

Dispozițiile art. 54 lit. h), la care textul criticat face trimitere, prevede următoarele: „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: (...)* h) *nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.*”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) și ale art. 16 privind criteriile de discriminare și egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii* și ale art. 47 — *Nivelul de trai*. Sunt invocate, prin raportare la prevederile art. 11 și ale art. 20 din Legea fundamentală, dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind prezumția de nevinovăție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Examinând conformitatea dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale art. 86 alin. (2) din aceeași lege, potrivit căroră „(2) *În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține*”, Curtea a constatat, pentru motivele arătate în Decizia nr. 1.332 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, Decizia nr. 921 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 22 octombrie 2008, și Decizia nr. 148 din 5 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 4 martie 2009, că aceste texte nu creează discriminări în cadrul aceleiași categorii de subiecte de drept vizate de ipotezele normelor juridice criticate, nu afectează exercitarea dreptului la muncă și la alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau ocupației și nici nu încalcă prezumția de nevinovăție, astfel cum susține și autorul prezentei excepții de neconstituționalitate.

Curtea constată că cele reținute prin deciziile evocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, de vreme ce nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudenței.

În plus, în cauză sunt invocate și prevederile art. 47 din Constituție, referitoare la obligația statului de a lua măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, norme ce nu au însă nicio legătură cu dispozițiile de lege criticate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Silviu Viorel Cotigă în Dosarul nr. 393/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.440

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 2.254/243/2008 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Societatea Comercială „Rominko” — S.A. din București, doamna avocat Maria Acostăchioae, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale. În acest sens, depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.254 243/2008, **Tribunalul Hunedoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece art. 399 din Codul de procedură civilă limitează apărările contestatorului doar la chestiuni de procedură, iar art. 720⁸ permite persoanelor care au calitatea de comerciant să pornească acte de executare silită în temeiul unor hotărâri judecătorești care nu au caracter definitiv, spre deosebire de persoanele neavând această calitate, care nu pot cere executarea silită decât pe baza unor hotărâri definitive.

Tribunalul Hunedoara — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 399: „*Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.*

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;

— Art. 720⁸: „*Hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii. Exercițarea apelului nu suspendă de drept executarea.*”

Textul constituțional invocat este cel al art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția, Curtea observă că asupra constituționalității dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 249 din 12 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iulie 2003, Decizia nr. 722 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, și Decizia nr. 1.410 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 26 martie 2009.

Curtea a reținut, în esență, „că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silită sau să explicitizeze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora

au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil.

De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional”.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu creează nicio discriminare între părțile raportului juridic, întrucât nu se poate reține o similitudine între situația juridică a debitorilor și cea a creditorilor, de natură să permită caracterizarea regimului juridic diferențiat ce le este aplicabil ca fiind discriminatoriu.

Referitor la constituționalitatea art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 578 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2009, făcând referire la jurisprudența anterioară, a statuat că „art. 720⁸ din Codul de procedură civilă dă expresie principiului celerității în ceea ce privește executarea hotărârilor pronunțate în cauze comerciale, instituind în acest scop un tratament juridic diferențiat pentru părțile unui litigiu comercial”, precum și că, „în ipoteza admiterii apelului și a schimbării în tot sau în parte a hotărârii care a fost deja executată, cel prejudiciat are dreptul la întoarcerea executării, etapă procesuală în care își va putea formula toate apărările pe care le consideră necesare, beneficiind de toate garanțiile unui proces echitabil”.

Curtea a mai reținut că, potrivit art. 280 alin. 1 din Codul de procedură civilă, debitorul are deschisă calea unei acțiuni pentru suspendarea execuției vremelnice, cerere care se va judeca de instanța de apel, dispozițiile art. 403 alin. 3 din același cod fiindu-i aplicabile.

Deosebit de această posibilitate, debitorul are deschisă și calea unei contestații la executare în temeiul prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, putând beneficia chiar și de o suspendare a executării silită potrivit art. 403 alin. 1 din același cod, condiționat de depunerea unei cauțiuni fixate de instanță, astfel încât susținerile referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi sunt neîntemeiate.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în aceste decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 720⁸ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmet Production” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 2.254/243/2008 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.446

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹
din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Teodor Mureșan și Letiția Mureșan în Dosarul nr. 1.283/102/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.283/102/2008, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Teodor Mureșan și Letiția Mureșan în într-o cauză civilă având ca obiect lămurirea dispozitivului unei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece permit instanțelor de judecată ca, după rămânerea definitivă și irevocabilă a unei hotărâri judecătorești, să modifice conținutul acesteia în camera de consiliu, fără participarea părților și fără publicitate.

Judecătoria Târgu Mureș și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 281: „*Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.*”

Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”;

— Art. 281¹: „*În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori acesta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.*”

Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

Încheierea se va atașa la hotărâre atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 127 privind caracterul public al dezbaterilor, precum și pe cele ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 14 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 34/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 22 februarie 2007, constatând că acestea sunt constituționale.

Cu acel prilej Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură cuprinse în secțiunea VI „Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii” din cap. IV „Hotărârile” al titlului III „Procedura înaintea primei instanțe” din cartea a doua „Procedura contencioasă” a Codului de procedură civilă. Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor, evident fără a fi încălcate prevederile sau principiile constituționale.

Prin procedura reglementată de dispozițiile legale criticate, partea care formulează o cerere de îndreptare a dispozitivului unei hotărâri judecătorești, în temeiul art. 281 din Codul de procedură civilă, sau o cerere de lămurire privind înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului, în temeiul art. 281¹ din același cod, nu urmărește schimbarea soluției pronunțate de instanța de judecată, ci doar îndreptarea unor erori materiale sau înlăturarea unor neclarități ivite cu privire la dispozitiv. De asemenea, instanța care soluționează o astfel de cerere nu judecă fondul cauzei.

Totodată, potrivit art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, încheierea prin care s-a soluționat cererea de îndreptare, în temeiul art. 281 din Codul de procedură civilă, sau cererea de lămurire, în temeiul art. 281¹ din același cod, este supusă aceleiași căi de atac ca și hotărârea în legătură cu care s-a solicitat lămurirea, iar, potrivit alin. 2 al aceluiași articol, părțile nu

pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea sau lămurirea hotărârii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași considerente, Curtea constată că prevederile criticate din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 și art. 281¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Teodor Mureșan și Letiția Mureșan în Dosarul nr. 1.283/102/2008 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.448

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Italo Romena Leasing IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 1.740/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.740/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și art. 454**

art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la egalitate, și nici celor ale art. 14 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 127 din Constituție referitoare la caracterul public al dezbaterilor, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Italo Romena Leasing IFN — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin art. 16 și art. 21, art. 24, art. 53, art. 57 și art. 124 din Constituție, deoarece instituie posibilitatea anulării efectelor unei hotărâri judecătorești irevocabile și — în ce privește art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă — îl privează pe debitor de posibilitatea de a executa de bunăvoie obligația și de a se apăra împotriva măsurilor nelegale de executare silită.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate

la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 403 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 403 alin. 1: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”;*

— Art. 454 alin. 1: *„Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.”*

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților și art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor de lege criticate în prezenta cauză, pentru motive similare, s-a mai pronunțat, în sensul respingerii criticilor referitoare la acestea.

Astfel, cu privire la constituționalitatea art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 1.034 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 25 septembrie 2009, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a statuat că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată. De asemenea, prin aceeași decizie Curtea a statuat că textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 21 din Constituție.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut

că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Și, în fine, Curtea a mai decis că prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale invocate, inclusiv cu cele ale art. 53, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

În ce privește art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 749 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, făcând, de asemenea, referire la jurisprudența sa anterioară, a reținut că poprirea se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului, art. 454 din Codul de procedură civilă având ca finalitate tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres înființarea poprirei fără obligația somării prealabile a debitorului. Însă, în condițiile în care respectivul debitor are posibilitatea de a lua cunoștință de înființarea poprirei, textul de lege criticat nu lezează în niciun fel accesul liber la justiție sau dreptul persoanei la apărare. Astfel, în temeiul art. 399 din Codul de procedură civilă, care prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, debitorul beneficiază de toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi, supunând cenzurii instanței măsura dispusă, în cadrul unei proceduri contradictorii.

Atât considerentele, cât și soluția deciziilor amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Italo Romena Leasing IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 1.740/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.467

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și ale art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302, art. 302¹ și art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florin Macariu în Dosarul nr. 14.043/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 302 și art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă și ca neîntemeiată în ceea ce privește celelalte texte de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 14.043/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302, art. 302¹ și art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Florin Macariu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, întrucât recursul este conceput ca o cale extraordinară de atac, un ultim nivel de jurisdicție în care părțile în litigiu își pot apăra drepturile lor subiective, înlăturând efectele hotărârilor pronunțate în condițiile art. 304 din Codul de procedură civilă, instituirea sancțiunii nulității pentru neîndeplinirea cerințelor prevăzute de textul analizat, de cele mai multe ori din eroare, neimputabile recurentului, îl lipsește pe acesta de posibilitatea de a examina pe calea recursului susținerile întemeiate privind modul eronat prin care s-a soluționat hotărârea atacată. Principiul „rolului activ” îi permite judecătorului „să dea părților ajutor pentru ocrotirea drepturilor și intereselor legale, aceasta neînsemnând că se creează o situație favorabilă uneia dintre părți în dezavantajul celeilalte, instanța dând ajutor ambelor părți și asigurând ideea de simetrie în ceea ce privește poziția lor procesuală”. Se face referire și la deciziile Curții Constituționale nr. 176/2005 și nr. 737/2008.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind în concordanță cu normele constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 302¹ alin. 1 lit. b), c) și d) și alin. 2, precum și cele ale art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 302 și art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, acesta îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 302, art. 302¹ și art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă. Din examinarea susținerilor autorului excepției, precum și a considerentelor încheierii de sesizare rezultă că se critică dispozițiile art. 302¹ alin. 1 lit. c) și ale art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă. Referirea la celelalte texte din același cod este realizată ca temei al raționamentului pe care autorul își fundamentează criticile, adică cel reținut în considerentele deciziilor Curții Constituționale prin care s-a constatat că „dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în partea care prevede *«sub sancțiunea nulității»*” (Decizia nr. 737 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008), respectiv că dispozițiile art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în ceea ce privește sancționarea cu nulitate absolută a omisiunii de a se preciza în cuprinsul cererii de recurs *„numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, după caz, codul fiscal și contul bancar”*, precum și — dacă recurentul locuiește în străinătate — *„domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul”* (Decizia nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). De altfel, în cauză excepția a fost invocată în contextul în care instanța a invocat, din oficiu, excepția de nulitate a recursului pentru nemotivarea în termen, autorul excepției având calitatea de recurent.

Prin urmare, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și ale art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 302¹: *„Cererea de recurs va cuprinde, sub sancțiunea nulității, următoarele mențiuni:*

[...] c) motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat;”

— Art. 306 alin. 1 și 2: *„Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2.*

Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbateră părților.”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 —

Accesul liber la justiție, art. 24 — *Dreptul la apărare* și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a pronunțat asupra unor critici similare, de exemplu prin Decizia nr. 312 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 4 mai 2006. Cu acel prilej, Curtea a statuat că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează prin art. 129 și art. 126 alin. (2) că exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, adică potrivit normelor de procedură. Din aceste prevederi constituționale rezultă că legiuitorul are libertatea de a stabili cazurile și condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac. În acest sens, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului în substanța sa sau principiilor și textelor constituționale de referință. Tot astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cazul *Bêleş și alții contra Cehiei* din 12 noiembrie 2002, a constatat că *dreptul de acces la un tribunal*, din care *dreptul de acces* constituie un aspect, nu este absolut și se pretează la limitări implicit admise, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui recurs, având

în vedere că presupune reglementarea din partea statului, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere.

De asemenea, referindu-se la condiția de admisibilitate a recursului prevăzută de art. 302¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 364 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 16 septembrie 2005, Curtea a constatat că, „dincolo de semnificația esențială a acestor mențiuni pentru buna administrare a justiției în faza de atac a recursului, coroborarea reglementării criticate cu dispozițiile art. 287 și cu cele ale art. 316 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea are posibilitatea să complimească omisiunea lor până la prima zi de înfățișare, în cererea de apel și, prin extindere, și în aceea de recurs, se impune concluzia că dispozițiile legale deduse controlului nu contravin normelor constituționale de referință”.

Cele statuate anterior de Curte își păstrează valabilitatea, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței menționate.

În ceea ce privește considerentele care au fundamentat soluțiile de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate pronunțate de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 176/2005 și nr. 737/2008, Curtea constată că acestea vizează aspecte specifice modului de reglementare a normelor constatate cu acele prilejuri ca fiind neconstituționale, care nu se regăsesc în cazul normelor ce fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și ale art. 306 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Florin Macariu în Dosarul nr. 14.043/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.472

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Spiru Haret Mureș în dosarele nr. 586/102/2009, nr. 783/102/2009,

nr. 782/102/2009, nr. 584/102/2009, nr. 583/102/2009,
 nr. 569/102/2009, nr. 786/102/2009, nr. 587/102/2009,
 nr. 576/102/2009, nr. 774/102/2009, nr. 647/102/2009,
 nr. 775/102/2009, nr. 777/102/2009, nr. 613/102/2009,
 nr. 616/102/2009, nr. 617/102/2009, nr. 618/102/2009,
 nr. 598/102/2009, nr. 612/102/2009, nr. 614/102/2009,
 nr. 609/102/2009, nr. 610/102/2009, nr. 611/102/2009,
 nr. 608/102/2009, nr. 607/102/2009, nr. 605/102/2009,
 nr. 606/102/2009, nr. 604/102/2009, nr. 602/102/2009,
 nr. 615/102/2009, nr. 599/102/2009, nr. 601/102/2009,
 nr. 603/102/2009, nr. 577/102/2009, nr. 482/102/2009,
 nr. 644/102/2009, nr. 658/102/2009, nr. 659/102/2009,
 nr. 481/102/2009, nr. 480/102/2009 și nr. 479/102/2009 ale
 Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.667D/2009 — nr. 2.679D/2009, nr. 3.142D/2009 — nr. 3.161D/2009 și nr. 3.329D/2009 — nr. 3.336D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.668D/2009 — nr. 2.679D/2009, nr. 3.142D/2009 — nr. 3.161D/2009 și nr. 3.329D/2009 — nr. 3.336D/2009 la Dosarul nr. 2.667D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 14 aprilie 2009, 21 aprilie 2009 și 5 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 586/102/2009, nr. 783/102/2009, nr. 782/102/2009, nr. 584/102/2009, nr. 583/102/2009, nr. 569/102/2009, nr. 786/102/2009, nr. 587/102/2009, nr. 576/102/2009, nr. 774/102/2009, nr. 775/102/2009, nr. 777/102/2009, nr. 647/102/2009, nr. 613/102/2009, nr. 616/102/2009, nr. 617/102/2009, nr. 618/102/2009, nr. 598/102/2009, nr. 612/102/2009, nr. 614/102/2009, nr. 609/102/2009, nr. 610/102/2009, nr. 611/102/2009, nr. 608/102/2009, nr. 607/102/2009, nr. 605/102/2009, nr. 606/102/2009, nr. 604/102/2009, nr. 602/102/2009, nr. 615/102/2009, nr. 599/102/2009, nr. 601/102/2009, nr. 603/102/2009, nr. 577/102/2009, nr. 482/102/2009, nr. 644/102/2009, nr. 658/102/2009, nr. 659/102/2009, nr. 481/102/2009, nr. 480/102/2009 și nr. 479/102/2009, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.**

Excepția a fost ridicată în dosarele de mai sus de Sindicatul Spiru Haret Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008, această autoritate executivă a refuzat să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale

art. 61 alin. (1). Se consideră că au fost încălcate și prevederile art. 102 alin. (1), precum și cele ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat această ordonanță de urgență.

De asemenea, se susține că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a arătat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia și nici nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări; ordonanța de urgență afectează drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la protecția socială a muncii, prevăzute de art. 41 alin. (2) și (5) din Legea fundamentală. Aceeași ordonanță este contrară și dispozițiilor art. 20 alin. (1) și art. 111 alin. (1) din Constituție.

Pentru aceleași motive se susține că și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) și art. 61 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 102 alin. (1), art. 111 alin. (1), art. 141 și art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. În plus, se arată că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2009 nu este legitimată de o situație de urgență, deoarece nu au fost arătate motivele care să justifice necesitatea prelungirii termenului de aplicabilitate prevăzut de actele normative care reglementează salarizarea la nivel bugetar, așa cum se arată în preambul. Ordonanța menționată este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, deoarece prin art. 3 se reglementează refuzul de aplicare a Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, stabilind că nu se vor acorda creșterile salariale din luna octombrie 2008, așa cum se prevedea în lege, ci începând de la 1 ianuarie 2009. Aceste dispoziții au valoarea juridică a unei abrogări tacite a legii până la 1 ianuarie 2009, iar după aceea a unei modificări substanțiale. Se modifică perioadele de acordare a creșterilor salariale, se amână plățile, stabilind mai multe tranșe, și se reduce majorarea de 50% stabilită prin Legea nr. 221/2008, la 28%.

Tribunalul Mureș — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009. De asemenea, prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au avut o aplicabilitate temporară (1 ianuarie—31 martie), iar dispozițiile art. 2 lit. b) și art. 3 din aceeași ordonanță au fost modificate în substanța lor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor

acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, și a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008:

„Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

[...]

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.”

— Art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar:

„Art. 2. — La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

a) pentru perioada 1 ianuarie—31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 aprilie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

Art. 3. — Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, și prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009, a constatat că dispozițiile art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar sunt neconstituționale.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Spiru Haret Mureș în dosarele nr. 586/102/2009, nr. 783/102/2009, nr. 782/102/2009, nr. 584/102/2009, nr. 583/102/2009, nr. 569/102/2009, nr. 786/102/2009, nr. 587/102/2009, nr. 576/102/2009, nr. 774/102/2009, nr. 647/102/2009, nr. 775/102/2009, nr. 777/102/2009, nr. 613/102/2009, nr. 616/102/2009, nr. 617/102/2009, nr. 618/102/2009, nr. 598/102/2009, nr. 612/102/2009, nr. 614/102/2009, nr. 609/102/2009, nr. 610/102/2009, nr. 611/102/2009, nr. 608/102/2009, nr. 607/102/2009, nr. 605/102/2009, nr. 606/102/2009, nr. 604/102/2009, nr. 602/102/2009, nr. 615/102/2009, nr. 599/102/2009, nr. 601/102/2009, nr. 603/102/2009, nr. 577/102/2009, nr. 482/102/2009, nr. 644/102/2009, nr. 658/102/2009, nr. 659/102/2009, nr. 481/102/2009, nr. 480/102/2009 și nr. 479/102/2009 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.521

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2)
din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 296/90/2008 al Curții de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției ridicate, întrucât prin formularea acesteia se tinde la completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 296/90/2008, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**, excepție ridicată de Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a respins o acțiune în anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției, se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd ca și preparatorul universitar, cea mai mică funcție universitară, să funcționeze ca personal didactic asociat. Se mai susține că, în situația în care un post de preparator universitar este vacant ori temporar vacant, este afectat procesul de învățământ din moment ce orele aferente preparatorului universitar nu pot fi suplinate prin cumul ori plata cu ora decât cu personal didactic titular, care la rândul lui nu este obligat să efectueze aceste ore.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, întrucât se ajunge la o discriminare a preparatorilor universitari. Totuși, pentru diferența de tratament aplicată există o justificare, și anume aceea că preparatorii universitari sunt angajați mai puțin pentru a preda și mai mult pentru a fi pregătiți ca viitoare cadre didactice ale universității. Însă o atare justificare nu este una

rațională și obiectivă, textul de lege criticat fiind inflexibil, neadaptat situațiilor ce pot apărea.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 53 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, care au următorul cuprins:

„(2) În învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru următoarele funcții prevăzute la alin. (1): asistent universitar, lector universitar/șef de lucrări, conferențiar universitar și profesor universitar.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, ale art. 32 alin. (6) privind autonomia universitară și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției dorește completarea textului de lege criticat, în sensul ca în conținutul normativ al acestuia să fie incluși și preparatorii universitari. În acest fel, și aceștia vor putea funcționa în regim de personal didactic asociat, pe lângă cadrele didactice expres și limitativ prevăzute de textul criticat. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa textul de lege supus controlului său, o atare competență fiind apanajul exclusiv al Parlamentului sau al legiuitorului delegat. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 296/90/2008 al Curții de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Benke Károly

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436039